

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Voor-reden des derden Boecks.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

*Het derde boeck vanden
invloedt der Goddelijcker
goedertierentheydt.*

Inhoudende seer Godtvuchtighe vermaningen/die te kennen geuen de ouerbloedicheydt vande Goddelijcke soeticheydt.

Voorz-reden des derden Boecks.

DEse H. Maecht S. Geertruyt ouermidts haer wtnemende ootmoedicheyt en heeft desen derden ende naervolghenden Boeck selue niet gheschreuen : maer men mochte beter segghen dat sy dien ghedicht heeft, ouermidts datse aen een andere gheleerde Maecht veropenbaert heeft t'ghene hier geschreuen vvort, daer toe bedwongē zijnde doort bevel Godts. VVant sy meynde datse hier toe niet vveerdich ghenoech en was, als de gene (naer haer meyninghe) die de gauen Godts in haer veragherde ende versuynde. Ende daerom vvilde sy dat de doorluchtighe wercken Godts soudē ghepresen worden, en Godt gheert worden, met een behoorlijcke vereeringe van lof ende danck segginghe door die, aen de welcke sy de verholentheydt Godts alleenlijck tot sulcken meyninghe veropenbaerde. Het dochte haer dat als dan het costelijck gesteente wt de vuylicheyt des slijcks op ghenomen was, ende int

L 3   gout

gout gestelt: soo wanneer sy de costelijcke gauen Godts aen andere veropenbaerde: waer door soodanighe glorie ende dancksegginghe tot Godt soude comen, die sy niet en meynden door haer aen hem anders soudēn mogen comen hebbē. Hier by quam ooc de auctoriteyt van haer ouerste, de welcke bedwong de eene om te veropenbaren, en d'andere om te schrijven. Dese derden boeck is dan vol van ouervloedighe gheleertheyt ende vertroostinghe, wt leuerende vele ende Godt vruchtige oeffeninghen, vyaer door een yeder naer gelegentheyt van sijne staet mach onderrecht vyordē, hoe dat hy Godt mochte dienē ende behagen, hoe dat hy de verdiensten Christi, ende de vrucht van sijn lijden soude mogē offeren aen Godt den Vader tot versoeninghe van sijn sonden ende gebreken, en die tot hem voegen, hoe dat hy ten lesten Godt moet wt ganschert herten beminnen. Ten wtersten hoe deuotelijck dat hy die Sacramenten moet ontfangen, ende hoe gereet dat hy hem altyts moet maken ende voegen, op dat hy ghelijcformich werde met den wille Godts. Dese ende diergelijcke meer die hier verhaelt worden, wat connenfe anders te kennen gheuen, als een onweerdeelijcke wtgestortheyt vande Goddelijcke goedertierentheydt tot sijn wtuerkoren, door de welcke hy in dese leste tijden sulcken medeliden heeft met onse cranckheydt, dat hy meer als te veel (machment soo seggen) bermhertelijcken

lijcken ende sijn gauen, ende sijn heylighen, ia ooc sijn seluē geheelijcken ons geuillijcken opoffert: is dat wy immers noch so gevonden vordē mer goedē wille, om die te ontfanghen. Gaet danvoorts Leser: want ten sal v niet berouwen ghelesen te hebben.

Vande sonderlinghe besorginghe, waer door de Moeder des Heeren dese ontfanghen heeft voor haer dochter.

DAT I. CAPITTEL.

AL S dese h. Maghet S. Geertruyt door een Geestelijcke beropē aringhe verstaen hadde/ dat haer een swaricheyt tot vermeerderinge hā verdiensten aenstaende was: ende door menschelijcke cranckhepdt daer booz verhaert was. De goedertiere Heere haer cleyner ticheyt te gheinoete comende/ heeft haer gegont tot een moeder ende lieffelijckste besorghster sijn barmhertige Moeder de doozluchtige Keyserinne des hemels / op dat sy soo wanneer sy soude beswaert worden bouen haer crachten met de menichfuldicheyt des wederstrits/ altyt soude hebben een seker toe-blucht tot de moeder des barmherticheyts / als door miens boozsprake sy soude weten datse verlicht soude worden. Maer een weynich tijts dan als sy seer beswaert was/ om dat sy bedwonghen wert door een seer deuote ende godthuychtige prssoon / om te beropenbaren wat sonderlinge gauen dat de Heere haer op den voozgaenden feestdach hadde gegont/ want

L 4   het